

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ט"ו ע"א

פרשת בראשית

טקסט הזוהר

(נ"א בראשית בחכמתא דמלכא גליף וכו') הורמנותא דמלכא, גליף גלופי (נ"א גליפו) בטהירו עלאה בוצינא דקרדינותא, ונפיק גו סתים דסתימו מרישא (נ"א מרזא) דאי"ן סו"ף קוטרא (פירוש עשן) בגולמא, נעיץ בעזקא לא חוור ולא אוכם ולא סומק ולא ירוק ולא גוון כלל, כד (נ"א הדר) מדיד משיחא עביד גוונין לאנהרא, לגו בגו בוצינא נפיק (נ"א ונפיק) חד נביעו דמניה אצטבעו גוונין לתתא. סתים גו סתימין דרזא דאי"ן סו"ף בקע ולא בקע אוירא דיליה לא אתידע כלל, עד דמגו דחיקו דבקיעותיה נהיר (כ' א) נקודה חדא סתימא עלאה, בתר ההיא נקודה לא אתידע כלל, ובגין כך אקרי ראשית מאמר קדמא דכלא:

תרגום לעברית

בראש [נ"א: בראשית בחכמת המלך חקק] רצון המלך חקק חקיקות באור עליון ניצוץ חזק, ויצא תוך נסתר הנסתר מראש [נ"א: מסוד] האי"ן סו"ף עשן בגלם נעוץ בטבעת, לא לבן ולא שחר ולא אדם ולא ירק ולא גוון כלל. כשמד מדידה, עשה צורות להאיר. לפנים בתוך המאור יצא מעין אחד שממנו נצבעו הצורות למטה. נסתר תוך

הנסתרים של סוד האי"ן סו"ר בקע ולא בקע את האויר שלו לא נודע כלל, עד שמתוך דחק הבקיעה שלו מאירה נקדה אחת נסתרת עליונה אחר אותה נקדה לא נודע כלל, ולכן נקראת ראשית, המאמר הראשון של הכל.

טקסט הזוהר

השלמה מההשמטות (סימן א)

בראשית ברא אלהים 'את השמים' ואת 'הארץ' ראשי תיבין אהו"ה דביה אתבריאו שמיא וארעא א"ה ביה אתבריאו שמיא ו'ה ביה אתבריאת (אתבריא) ארעא וכל מה דאית בה והוא יחייב תיאובתא בכל אילגין ועשפין די בארעא והוא מה שאמרו אין לה כל עשב ועשב מלמטה שאין ממונה עליו מלמעלה ושומר אותו שמכה אותו ואומר לו גדל שנאמר (איוב ל"ח) הידעת חוקות שמים אם תשים משטרו בארץ: (עד כאן מההשמטות):

תרגום לעברית

בראשית ברא אלהים 'את השמים' ואת 'הארץ', ראשי תבות אהו"ה, שבו נבראו שמים וארץ. א"ה - בו נבראו השמים. ו"ה - בו נבראה הארץ וכל מה שיש בה. והוא נתן תשוקה בכל האילנות והעשבים שבארץ, שהוא מה שאמרו, אין לה כל עשב ועשב מלמטה שאין ממנה עליו מלמעלה ושומר אותו, שמכה אותו ואומר לו גדל, שנאמר (איוב לח) הידעת חוקות שמים אם תשים משטרו בארץ:

טקסט הזוהר

(דניאל יב) והמשפילים יזהירו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד. זהר סתימא דסתימין, בטש אורא דיליה (דמטי ולא מטי) (נ"א ואנהיר) ביהאי נקודה (ס"א נהורא) וכדין אתפשט האי ראשית ועביד ליה היכלא ליקריה ולתושבחתיה (יקרא להיכליה ולתושבחתא). (נ"א וליקריה ולהיכליה ולתושבחתיה). תמן זרע זרעא

דְּקוּדָּשָׁא לְאוּלָּדָא לְתוּעֻלְתָּא דְּעֻלְמָא, וְרָזָא דָּא (ישעיה ו) זֶרַע קֹדֶשׁ מִצְבָּתָהּ. זֶהָר דְּזֶרַע
זֶרַעַא לִיקָרְיָהּ, כִּהְיָא זֶרַעַא דְּמִשִּׁי דְּאַרְגָּוֹן טָב דְּאַתְחַפִּי לְגוּ וְעֵבִיד לִיָּה הֵיכְלָא דְּאִיָּהוּ
תוּשְׁבַּחְתָּא דִּילִיָּה וְתוּעֻלְתָּא דְּכָלָא. כִּהְיָא רֵאשִׁית בְּרָא הֵהוּא סְתִימָא דְּלֹא אֲתִיידַע
לְהֵיכְלָא דָּא. הֵיכְלָא דָּא אֶקְרִי אֱלֹהִים, וְרָזָא דָּא בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים.

תרגום לעברית

(דניאל יב) וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ כִּזְהַר הָרְקִיעַ וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד. הַזֶּהָר
הַנִּסְתָּר שֶׁל הַנִּסְתָּרִים הֵכָּה בְּאוֹר שְׁלֹ [שהגיע ולא הגיע] [והאיר] בְּנִקְדָּה זוּ [אור], וְאִז
הַתְּפִשְׁטָה הָרֵאשִׁית הֵּאתָ, וְעָשָׂה לוֹ הֵיכָל לְכְבוֹדוֹ וּלְתִשְׁבַּחְתּוֹ, [כבוד להיכלו ולשבחו]
[נ'א: ולכבודו ולהיכלו ולתשבחתו], שֶׁם זֶרַע זֶרַע קֹדֶשׁ לְהוֹלִיד לְתוּעֻלַת הָעוֹלָם, וְזֶה
סוּד (ישעיה ו) זֶרַע קֹדֶשׁ מִצְבָּתָהּ. זֶהָר שְׁזָרַע זֶרַע לְכְבוֹדוֹ, כִּמּוֹ זֶרַע הַמִּשִּׁי הַזֶּה שֶׁל
אַרְגָּמָן טוֹב שֶׁמִּתְכַּסֶּה לְפָנִים וְעוֹשֶׂה לוֹ הֵיכָל שֶׁהִיא תִשְׁבַּחְתּוֹ וְתוּעֻלַת לְכָל. בְּרֵאשִׁית
הַזֶּה בְּרָא אוֹתוֹ נִסְתָּר שֶׁלֹא נֹדַע אֶת הַהֵיכָל הַזֶּה. הֵיכָל זֶה נִקְרָא אֱלֹהִים, וְסוּד זֶה -
בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים.

טקסט הזהר

זֶהָר דְּמִנְיָה כָּלְהוּ מְאַמְרוֹת אֲתַבְּרִיאוּ בְּרָזָא דְּאַתְפִּשְׁטוּתָא דְּנִקְוֹדָה דְּזֶהָר סְתִימָא דָּא. אִי
כִּהְיָא כְּתִיב בְּרָא, לִית תְּוֹוָהָא דְּכְתִיב, (בראשית א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ,
זֶהָר רָזָא דָּא בְּרֵאשִׁית קְדֻמָּאָה דְּכָלָא שְׁמִיָּה אַהִיָּה שְׁמָא קְדִישָׁא גְּלִיפָא בְּסִטְרוֹי (נ'א
נְהִיר ונ'א בגלפא נְהִיר) אֱלֹהִים. גְּלִיפָא בְּעִיטְרָא (נ'א בגלופא דְּעִיטְרָא) אֶשְׁ"ר
הֵיכְלָא טְמִיר וְגִנְיֹז, שְׁרִיאוּתָא דְּרָזָא דְּרֵאשִׁית. אֶשְׁ"ר רֵא"ש דְּנִפְיָק מִרֵּאשִׁית.

תרגום לעברית

הַזֶּהָר שֶׁמִּמֶּנּוּ כָּל הַמְּאַמְרוֹת נִבְּרָאוּ בְּסוּד הַתְּפִשְׁטוּת שֶׁל הַנִּקְדָּה שֶׁל הַזֶּהָר הַנִּסְתָּר הַזֶּה.
אִם בְּזֶה כְּתוּב בְּרָא, אִין תְּמִיָּהָה, שְׁכָתוּב (בראשית א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ.
זֶהָר זֶה סוּד בְּרֵאשִׁית, הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַכָּל, שְׁמוֹ אֶהְיָה, שֶׁם קְדוֹשׁ חֲקוּק בְּצִדּוֹ [נ'א מאיר,

בחקיקה מאיר] אֱלֹהִים, חָקוּק בַּעֲטָרָה [נ"א: בחקיקת העטרה] אֲשֶׁר רֵהִיכֵל נִסְתָּר
וְגִנוּז, הָרֵאשִׁית שֶׁל סוּד שֶׁל רֵאשִׁית אֲשֶׁר רֵא' ש' שְׁיוּצָא מֵרֵאשִׁית.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ט"ז ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

וְכַד

תרגום לעברית

וְכִשְׁהִתְתַּקֵּן לְאַחַר הַנִּקְדָּה וְהֵיכֵל [כסדר] כְּאַחַד, אֲזַי בְּרֵאשִׁית כּוֹלֵל רֵאשִׁית, רֵאשִׁית
עֲלִיוֹנָה בְּחֻמָּה. אַחֲרַי כִּי הִתְחַלֵּף גּוֹן אוֹתוֹ הֵיכֵל וְנִקְרָא בֵּית. [נ"א: וממנו התחדש
ההיכל] נִקְדָּה עֲלִיוֹנָה נִקְרָאת רֵא' ש', כּוֹלֵל זֶה בְּזֶה בְּסוּד בְּרֵאשִׁית, כְּשֶׁהַכֹּל הוּא יָחַד,
בְּכֻלּוֹ אַחַד, כְּשֶׁטָרַם הָיָה יָשׁוּב בְּבֵית. כִּיּוֹן שֶׁנִּזְרַע לְתַקוּן הַיָּשׁוּב, אֲזַי נִקְרָא אֱלֹהִים טָמִיר
נִסְתָּר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.